

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Csernyánszky Tamás ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt Magyar Energia Hivatal (1081 Budapest, II. János Pál pápa tér 7., Hiv. sz.: ...) alperes ellen energiaügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2011. évi március hó 30. napján kelt 2.K.34.592/2010/7. számú ítélete ellen a felperes által 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott helyen 2011. évi november hó 9. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta a következő

ÍTÉLETET:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - az illetékügyekben eljáró hatóság külön felhívására - 36.000 (azaz harminchatezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

Az elosztói engedélyes biztosítja a felperes használatában álló fogyasztási hely gázellátását. A szolgáltató megbízottjai 2010. március 04. napján a felperesi fogyasztási helyen tartott ellenőrzés során a mérőóra sérülése miatt szabálytalan gázvételezést vélelmeztek. Ezért a felperesi képviselő jelenlétében jegyzőkönyvet vettek fel. Rögzítették, hogy a számlálószerkezet OMH plombáját fedő plexin ragasztó nyomok találhatók, az OMH plomba nem tűnik eredetinek. A leszerelt mérőórát 2010. március 30. napján - a felperes távollétében - igazságügyi műszaki szakértő vizsgálta meg és ennek eredményeként azt állapította meg, hogy a mérőeszköz működését befolyásoló külső beavatkozás történt, így szabálytalan vételezésre alkalmassá vált.

A szolgáltató a gázmérő működését befolyásoló szabálytalan gázvételezés miatt 500.000 forint kötbér, a gázmérő rongálásával okozott kár és az annak cseréjével

felmerült költség, valamint a szakértői vizsgálati díj megfizetésére hívta fel a felperest.

A felperes vitatta a szerződésszegés tényét, és az emiatt kiszabott kötbért, ezért panasszal élt. Hangsúlyozta, hogy a mérő olyan helyen volt felszerelve, hogy ahhoz bárki hozzáférhetett. Annak érdekében, hogy az óra megrongálásának körülményei, illetve az elkövető kiléte megállapításra kerülhessen, büntető feljelentést tett. Nyilatkozata szerint elméletileg az sem kizárható, hogy a gázóra a szakértői véleményben rögzített állapotában került felszerelésre.

A szolgáltató az alperes felhívására tett nyilatkozatában hangsúlyozta, hogy a felperes fizetési kötelezettsége fennáll a megrongált, joghatályos mérésre alkalmatlanná vált gázmérő cseréjével és a szakértői vizsgálat ellenértékével kapcsolatban. A fogyasztási helyen a gázmérőt 2009. december 15. napján szerelték fel, ennek során a felperes megbízottja nyilatkozatot tett arra nézve, hogy a gázmérő állapotát, sértetlenségét szemrevételezéssel ellenőrizte és a számláló állását, valamint az óra adatait azonosította.

Az alperes a 2010. augusztus 26. napján kelt ... számú határozatában megállapította, hogy a szakértői vizsgálat egyértelműen bizonyítja a gázmérőbe történt illetéktelen beavatkozást, a mérés befolyásolását és a szabálytalan vételezés tényét, amely szerződésszegésnek minősül a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény (a továbbiakban: Get.) 99.§-ának (6) bekezdése és a végrehajtására kiadott 19/2009. (I.30.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 1. számú melléklete (a továbbiakban: Gesz.) 46.§-ának (2) bekezdés f) pontja szerint. Ezt meghaladóan a kötbér nagyságának tekintetében a felperesi panasznak részben helyt adott, és kötelezte a szolgáltatót, hogy intézkedjen a kötbér mértékének 300.000 forintba történő mérséklése iránt a Vhr. 2. sz. melléklete 14.§-ának (3) bekezdése alkalmazásával.

A felperes az alperesi határozat megváltoztatására irányuló keresetében kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy a rongálásért és a szabálytalan vételezésért semmilyen felelősséggel nem tartozik, emiatt fizetési kötelezettsége sem áll fenn. Állította, hogy a fogyasztási helyen a gázmérő működését nem befolyásolta, a tőle elvárható módon járt el.

Az alperes a határozatában foglaltak fenntartása mellett a felperesi kereset elutasítását kérte. Hangsúlyozta, hogy a mérő szakértői vizsgálata során megállapítást nyert, hogy a plombát rögzítő alkatrészek sérültek, illetve ragasztónyomosak voltak, azt kicserélték. Emiatt a szabálytalan vételezés ténye megállapítható, ez a Gesz. 46.§-ának (2) bekezdés f) pontja alapján szerződésszegésnek minősül, amelynek következménye a kötbérfizetési kötelezettség.

A perbe a szolgáltató - értesítés ellenére - beavatkozni nem kívánt.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Indokolása szerint az alperes a szerződésszegés kapcsán a rendelkezésre álló bizonyítékokat helytállóan értékelte, a tényállást teljeskörűen feltárta, megállapításai helytállóak voltak a szerződésszegés és az emiatt megállapított kötbérfizetési kötelezettséggel összefüggésben. Kiemelte, hogy a mérő felperest terhelő állagmegőrzési, objektív felelősséggel párosuló kötelezettségéből eredően nincs jelentősége annak, hogy az adott helyzetben a tőle elvárható módon járt-e el. A Gesz. 46.§-ának (2) bekezdés f) pontja nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely szerint felelőssége csak az ő (felhasználó), vagy az általa ismert más személy cselekménye és a szabálytalan vételezés közötti okozati kapcsolat mellett állna fenn. A Gesz. 46.§-ának (2) bekezdés f) pontja a Get. 99.§-ának (6) bekezdésével összhangban a felhasználó felelősségét a szabálytalan vételezés tényéhez és nem a felhasználó tudattartalmához köti.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és kereseti kérelmének a teljesítését kérte, mert a feltárt tényállás nem bizonyítja, hogy a szabálytalan vételezést elkövette volna, ezért felelőssége sem állapítható meg, így vele szemben hátrányos jogkövetkezmények sem alkalmazhatók. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság téves jogi következtetést vont le, amikor kizárólag a Get. 99.§-ának (6) bekezdésére alapította felelősségét, annak ellenére, hogy a gázóra megrongálásának a tényét vitatta, mert a plomba hibája nem volt észlelhető. A Gesz. 46.§-ának (2) bekezdés f) pontja akként értelmezendő, hogy a felhasználó felelőssége akkor áll fenn, ha ő, vagy vele szerződésben álló okozta a szabálytalan vételezést, de ez nem valósult meg, mert a gázfogyasztás azért csökkent, mert az ipartelep vételekor villamosenergia fűtésre tért át.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Hangsúlyozta, hogy a Gesz. 46.§-ának (2) bekezdés f) pontja a szabálytalan vételezést minősíti szerződésszegésnek. A szakértői vizsgálat egyértelműen bizonyította az illetéktelen beavatkozást, amelynek következtében a gázmérő joghatással járó mérésre nem volt alkalmas; az így való vételezés szabálytalan, ezért a felhasználó felel a Get. 99.§-ának (6) bekezdése értelmében.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 253.§-ának (3) bekezdésében írtaknak megfelelően a felperesi fellebbezés és az alperes ellenkérelme korlátai között eljárva vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletét. Ennek során megállapította, hogy mind a közigazgatási, mind az elsőfokú eljárás során megtörtént a rendelkezésre álló bizonyítékok és nyilatkozatok ütköztetése és mérlegelése, amelyből az alperes és az elsőfokú bíróság is helyes következtetést vont le. A feltárt tényállás a perbeli adatokkal alátámasztott, míg a megállapított tényekből levont jogi következtetés összhangban áll a vonatkozó jogszabályi rendelkezésekkel, amelynek eredményeként a felperesi kereset elutasítása jogszerű. A Fővárosi Ítéltábla egyetértett az elsőfokú bíróságnak a Pp.

206.§-án alapuló okszerű mérlegelésével és a döntését megalapozó következtetéseivel, így azok megismétlését szükségtelennek tartotta, mivel a felperes fellebbezésében az elsőfokú eljárás során tett nyilatkozataihoz képest újat nem adott elő, és az elsőfokú ítélet jogszerűségét megdöntő indokokat nem hozott fel.

Mindezek folytán a másodfokú bíróság a Pp. 254.§-ának (3) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helyes indokainál fogva helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla a felperesi fellebbezésre figyelemmel a következőket hangsúlyozza. A mérő befolyásolt állapota szabálytalan vételezést jelentett, amely a Gesz. 46.§-ának (2) bekezdés f) pontja alapján a felperes közüzemi szerződésszegésének minősült. Ezt az ellenőrzési jegyzőkönyvben és szakvéleményben rögzített tények egyértelműen igazolják. A Get. rendelkezései nem adnak lehetőséget a rongálást elkövető személyének és a közüzemi szerződésszegésről való fogyasztói tudomásszerzésnek, illetve annak hiányának értékelésére, ezért e körben a felperes részéről kifogásolt körülményeket (nem tudott a mérőóra sérüléséről, illetve azt nem ő okozta) nem lehetett értékelni. Ahogy arra az alperes helyesen hivatkozott, nem a fogyasztó személyes és közvetlen beavatkozásának esetére állapítja meg a jogszabály a szerződésszegést. A Get. 99.§-ának (6) bekezdése alapján a gázmérő állagmegóvása és védelme a fogyasztó kötelezettsége. A közüzemi szerződésszegés tényét annak a terhére kell megállapítani, és az köteles a szerződésszegés következményeit viselni, aki a szerződésszegéssel érintett időszakban a szolgáltatóval közüzemi szerződéses jogviszonyban állt, a fogyasztási helyet érintően.

A rendelkezésre álló peradatok alapján egyértelműen az volt megállapítható, hogy a fogyasztási helyen felvett jegyzőkönyv szerint a mérőóra az ellenőrzés időpontjában sérült volt. Ezt a szolgáltató munkatársai a felperes képviselője előtt szerelték le és dobozolták. A perben nem merült fel semmiféle olyan adat, amely szerint a szolgáltató által elvégzett szakértői vizsgálat nem megfelelő körülmények között folyt volna le, vagy a szakvélemény megállapításai aggályosak lennének.

A felperesnek azt a felvetését, miszerint elméletileg az sem zárható ki, hogy a gázóra a szakértői véleményben rögzített állapotában került felszerelésre, a 2009. december 15. napján kelt munkautalvány adatai cáfolják, mivel a felperes megbízottja nyilatkozatot tett arra nézve, hogy a gázmérő állapotát, sértetlenségét szemrevételezéssel ellenőrizte és a számláló állását, valamint az óra adatait azonosította.

A felperes feltételezését nem igazolja továbbá sem a helyszíni ellenőrzés során felvett jegyzőkönyv, sem a szakértői vélemény, ugyanis a mérőplomba több szempontból való meg nem felelőssége került megállapításra. A mérő szakértő általi vizsgálatáról készült jegyzőkönyvben rögzítettek szerint a mérő számlálószerkezetet lezáró burkolat fedőplomba védőjének bepattanó fülei behajtottak, a plomba védője és a számláló szerkezeti burkolt fedelét rögzítő plombazár nem eredeti (a

betűkarakterek eltérnek; alsó részén a lenyomat olvashatatlan), az eredeti plombát kicserélték, a plomba rögzítő füle ragasztós. A felperes csak a helyszíni jegyzőkönyvbe foglalt észrevételét ismételte meg, azonban a plombával kapcsolatban feltárt sérüléseket és eltéréseket érintően nem vitatta a szakvéleményt. A felperes ugyan hangsúlyozta, hogy a mérőn lévő hibák nem voltak láthatóak, ezt azonban cáfolja a helyszíni ellenőrzés során készült jegyzőkönyvi megállapítás, valamint a szakértői vizsgálatkor készült fotófelvétel, amelyek alapján a mérés befolyásolására irányuló szándékos cselekmény és a szabálytalan vételezés ténye megállapítást nyert.

A felperesnek a másodfokú eljárásban sem volt olyan javára értékelhető okfejtése, ami az alperes határozati, és az elsőfokú bíróság ítéleti megállapításainak megalapozottságát megkérdőjelezné. A felperes fellebbezésében az általa már korábban többször előadottakhoz képest olyan új és relevanciával bíró körülményt, bizonyítékot nem jelölt meg, és nem hozott fel olyan jogi érvet sem, amely fellebbezése kedvező elbírálását eredményezhette volna.

Az alperesnek a másodfokú eljárásban költségigénye nem volt, ezért arról a Fővárosi Ítéltáblának rendelkeznie nem kellett. A fellebbezési illeték összege az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 46.§-ának (1) bekezdése értelmében - figyelemmel az Itv. alkalmazandó 39.§-ának (3) bekezdés c) pontjára - 36.000 forint; ennek viselésére a sikertelenül fellebbező felperes a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján köteles.

Budapest, 2011. évi november hó 9. napján

Borsainé dr. Tóth Erzsébet sk. a tanács elnöke, dr. Bacsa Andrea sk. előadó bíró,
dr. Vitál-Eigner Beáta sk. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő